

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120353138
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120353138.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu A. B., B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, C. C. - D., proti žalovanému Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, s adresou na doručovanie C. XXXX/XXX, E., o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 28Up/1928/2019, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/38/2021-97 zo dňa 13. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej v texte len „okresný súd“) odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania, vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 28Up/1928/2019. Podanie žaloby bolo odôvodnené tým, že okresný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 28Up/1928/2019 bez skúmania opodstatnenosti požadovaného nároku, len na základe tvrdení žalovaného, pričom jeho vydaním bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej uviedol, že je dôvodné zrušiť platobný rozkaz, pretože bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, nakoľko v danej veci rozhodoval vyšší súdny úradník. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zároveň odloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pretože podľa neho existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, a to porušenie práva na spravodlivý proces, pretože mu podľa jeho tvrdení bolo v konaní upreté právo ústnosti s poukazom na čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Odloženie vykonateľnosti argumentoval tiež tým, že jeho vec nebola verejne prerokovaná, nebola prerokovaná v jeho prítomnosti a nemohol sa verejne vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, pretože neboli vykonávané, pričom sa vykonávajú na verejnom pojednávaní, ktoré nebolo nariadené. Žalobca ďalej opísal okolnosti doručovania platobného rozkazu a podania odporu voči nemu.

2. Okresný súd o jeho žalobe na obnovu konania, ako aj o odklade vykonateľnosti rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 28Up/1928/2019 rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania odmietol a návrh na odklad vykonateľnosti zamietol.

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aplikujúc ust. § 397 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte „CSP“), v spojení s § 400, § 403 ods. 1, ods. 2, § 405, § 410, § 413 ods. 1, § 412 dospel k záveru, že žaloba nebola podaná včas.

4. Okresný súd poukázal na to, že pri žalobe na obnovu konania je potrebné skúmať nielen dodržanie trojročnej objektívnej lehoty na jej podanie, ale taktiež trojmesačnej subjektívnej lehoty, ktorá však v danom prípade dodržaná nebola. V konaní, ktorého obnovu žalobca navrhol, bolo rozhodnuté platobným rozkazom sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 14. 01. 2020, ktorý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15. 02. 2020. Žalobca síce voči platobnému rozkazu podal odpor, ten bol však uznesením okresného súdu sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 05. 03. 2020 odmietnutý z dôvodu, že bol podaný oneskorene. Voči predmetnému uzneseniu podal žalobca včas sťažnosť, ktorú však kvôli jej nedôvodnosti okresný súd uznesením sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 09. 06. 2020 zamietol. Okresný súd mal za preukázané, že platobný rozkaz, o obnovu ktorého konania žalobca žiada, bol žalovanému, teda žalobcovi v tomto konaní, doručený elektronicky s fikciou doručenia dňa 30.01.2020 do jeho aktívnej elektronickej schránky, pričom odpor voči tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal najskôr mailom dňa 19.02.2020 a následne dňa 25.02.2020. Pätnásť deň od doručenia platobného rozkazu žalovanému však pripadol na utorok dňa 14.02.2020, ktorý bol posledným dňom na včasné podanie odporu proti platobnému rozkazu. Okresný súd už pri skúmaní sťažnosti žalobcu požiadal Národnú agentúru pre sieťové a elektronické služby (ďalej len „NASES“), aby súdu uviedla, kedy si žalovaný aktivoval elektronickej schránku na účely doručovania elektronických podaní a v akom období bola táto schránka pre tieto účely aktívna. Z odpovede NASES mal súd preukázané, že elektronickej schránku má žalovaný aktivovanú na doručovanie od 23.03.2018 o 18:29 hod., pričom od aktivácie elektronickej schránky táto schránka nebola deaktivovaná na doručovanie.

5. Okresný súd konštatoval, že začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je viazaný na objektívne určiteľný okamih, a to na právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, ktorá v tomto prípade nastala dňom 15. 02. 2020. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty je však stanovený subjektívnym okamihom, a to momentom, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Zákonodarcu v dikcii § 403 ods. 2 CSP použil slovo „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca o dôvodoch obnovy konania skutočne dozvedel, ale kedy sa o týchto dôvodoch dozvedieť mohol. Momentom doručenia platobného rozkazu spolu s prílohami a po oboznámení sa s ním, sa žalobca objektívne mohol dozvedieť o tých dôvodoch, ktoré uplatňuje ako dôvody pre povolenie obnovy konania. Žalobca potrebu obnovy konania odôvodnil tým, že okresný súd vydal platobný rozkaz v upomínacom konaní bez skúmania opodstatnenosti požadovaného nároku, ďalej tým, že bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, že úver nebol riadne zosplatnený a v pomerne širokom rozsahu namietal tiež neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, resp. jej ustanovení. Všetky tieto dôvody existovali už v čase doručenia platobného rozkazu žalobcovi, v pôvodnom konaní žalovanému, a žalobca sa teda o nich mohol dozvedieť dňa 30. 01. 2020. Trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na povolenie obnovy konania tak začala plynúť, podľa okresného súdu, dňom nasledujúcim po doručení platobného rozkazu, t. j. dňa 31. 01. 2020 a uplynula dňa 30. 04. 2023. Aj napriek tomu, že je žalobca spotrebiteľ, nebolo by primerané, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý na deň, kedy sa žalobca sám rozhodne, pričom v danom prípade má ísť podľa vyjadrenia žalobcu o deň 22. 07. 2020. Žalobca teda tvrdil, že sa dozvedel o dôvodoch obnovy konania týmto dňom, nakoľko sa dozvedel o zablokovaní jeho bankového účtu (z dôvodu exekúcie) a požiadal Centrum právnej pomoci v Galante o právnu pomoc. Tieto tvrdenia žalobca ničím nepreukázal. Žalobca doručil súdu žalobu na obnovu konania až dňa 13. 08. 2020, čo je síce v trojročnej objektívnej lehote, avšak po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty počítanej okresným súdom.

6. Okresný súd tak dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene a nie je jeho povinnosťou zaoberať sa podanou žalobou meritórne, teda z hľadiska jej dôvodnosti. Ďalej okresný súd poznamenal, že efektívne nevyužitie riadneho opravného prostriedku v pôvodnom konaní, nie je možné odstrániť mimoriadnym opravným prostriedkom a v konaní o obnovu konania tak dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je značne obmedzená. Ani vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania pritom nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP.

7. Vzhľadom na to, že žaloba na obnovu konania nebola podaná v rámci trojmesačnej subjektívnej lehoty vymedzenej v § 403 ods. 1 CSP, okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nebol naplnený predpoklad procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, keď táto bola podaná oneskorene, preto ju podľa § 413 ods. 1 písm. a) odmietol.

8. Žalobca zároveň navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 02. 2020, čo odôvodnil tým, že mu bolo odopreté právo ústnosti, bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, jeho vec nebola prerokovaná verejne a nemohol sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom. Okresný súd v tomto rozsahu v odôvodnení poukázal na to, že v zmysle § 412 CSP môže súd na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody uvedené žalobcom, podľa okresného súdu, nie sú v súlade s právnou úpravou účinnou v čase vydania platobného rozkazu, keď bolo v § 15 ods. 6 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30. 06. 2021 výslovne uvedené, že v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania a sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Hoci táto explicitná norma zo zákona o upomínanom konaní vypadla, uvedené v zásade platí aj v podmienkach platnej právnej úpravy, nakoľko v zmysle § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov, v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v upomínanom konaní. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty žalobcu, k nim okresný súd doplnil, že podstatou platobného rozkazu je práve skutočnosť, že pri tejto forme rozhodovania môže pri splnení zákonných podmienok súd o žalobe, resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania. Z uvedeného preto podľa okresného súdu vyplýva, že vydanie platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom bez nariadenia pojednávania, len na základe skutočností tvrdých žalobcom, bez možnosti vyjadrenia sa žalovaného bolo a je v súlade s právnym poriadkom, a nie v jeho rozpore. Navyac žalovaný podal v pôvodnom konaní proti platobnému rozkazu odpor, avšak oneskorene, a o jeho sťažnosti rozhodoval sudca, nie vyšší súdny úradník.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené preto okresný súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal odložiť platobného rozkazu tak, ako to žalobca navrhoval.

10. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu strán sporu v konaní.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý považoval napadnuté uznesenie za zmätočné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné a v rozpore s újnym právom. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu o tom, že žaloba na obnovu konania nebola podaná včas. Má za to, že okresný súd nesprávne právne posúdil vec a odklonil sa od dikcie zákona, pretože boli splnené obidve podmienky. Podľa neho, začiatok subjektívnej lehoty je stanovený okamihom „dozvedenia sa“ o dôvode obnovy konania a on sa dozvedel o dôvode obnovy konania 23.07.2020, keď požiadal Občianske združenie založené na ochranu práv spotrebiteľa Centrum správnej pomoci Galanta o právnu pomoc, pretože dňa 22.07.2020 a dňa 23.07.2020 zistil, že jeho osobné účty, ktoré mal vedené vo Všeobecnej úverovej banke a v Tatra banke, boli zablokované.

12. Rovnako žalobca v odvolaní vytýkal nesprávne rozhodnutie okresného súdu aj vo vzťahu k tomu, že zamietol jeho návrh na odklad vykonateľnosti právoplatného platobného rozkazu, keď konkrétne poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 324/2021, ktorý sa týkal možnosti vydania platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom, pričom podľa tohto rozhodnutia nie je súladné, „ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal“. Opakovane v odvolaní žalobca zdôraznil, že má za to, že ak žalobcovi dodávateľovi právo na plnenie patrí, povolením obnovy nič nestráca a pred verejnosťou na pojednávaní má možnosť svoju žalobu obhájiť. Na druhej strane je on ako spotrebiteľ, ktorému sa v základnom procese nedostalo adekvátnej súdnej kontroly zmluvných podmienok. Okresný súd nemal rozhodnúť platobným rozkazom bez toho, aby tento nárok podrobil súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok ako odporujúci platnej legislatíve. Okresný súd tak bol povinný prihliadať na vyššie uvedený skutkový stav, tento zistiť dôsledne a opomenul aj to, že porušil zásadu kontradiktórnosti konania, preto napádané uznesenie nemôže byť zákonné.

13. Ďalším odvolacím dôvodom žalobcu bola okolnosť, že napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za nepresvedčivé, arbitrárne a nepreskúmateľné, neboli splnené ani procesné podmienky, nakoľko mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že súd je povinný podrobiť súdnej kontrole každú spotrebiteľskú zmluvu s poukazom aj na smernicu Rady EÚ 93/13/EHS.

14. Rozhodnutie okresného súdu považuje žalobca v odvolaní za nedostatočne odôvodnené potom, ako nebolo v danej veci nariadené pojednávanie, v dôsledku čoho sa súd nevysporiadal s každou jeho námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, teda ide o rozhodnutie arbitrárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil, vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodu získania právnej istoty a z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pretože jeho právne postavenie je ohrozené vážnymi následkami stále prebiehajúcej exekúcie.

15. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

17. Po preskúmaní veci, ako aj odvolania žalobcu odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom a na žalobu aplikoval dôvodne ust. § 413 ods. 1 písm. a) CSP, keď považoval žalobu na obnovu konania ako žalobu podanú oneskorene. Okresný súd rozhodnutie náležite odôvodnil, uviedol, na základe akých konkrétnych okolností považuje žalobu za podanú oneskorene. V tomto smere je jeho rozhodnutie zrozumiteľné, jasné a dáva odpoveď na námietky žalobcu.

18. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt, a to subjektívnej, t. j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol vzhľadom na prihliadnutie na všetky okolnosti a pomery dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť a druhou lehotou je lehota objektívna, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje. Zmeškanie zákonných lehôt predpísaných Civilným sporovým poriadkom na uplatnenie žaloby na obnovu konania nemožno odpustiť.

19. Okresný súd dôsledne zistil skutkový stav a na základe neho správne dospel k záveru, že žalobca ako spotrebiteľ mohol uplatniť návrh na obnovu konania, resp. žalobu na obnovu konania momentom, kedy mu bol doručený platobný rozkaz spolu s prílohami a po oboznámení sa s nim sa mohol objektívne dozvedieť o tých dôvodoch, ktoré uplatňuje ako dôvody pre povolenie obnovy konania. Žalobca totiž potrebu obnovy konania odôvodňoval tým, že okresný súd vydal platobný rozkaz v upomínacom konaní bez skúmania opodstatnenosti požadovaného nároku, ďalej tým, že bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi a že úver nebol riadne zosplatnený a v pomerne širokom rozsahu namietal tiež neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, resp. jej ustanovení. Všetky tieto dôvody existovali už v čase doručenia platobného rozkazu žalobcovi. Mohol sa preto o nich dozvedieť už dňa 30. 11. 2020. Navyiac to potvrdzuje okolnosť, že žalobca podal voči platobnému rozkazu odpor, teda bránil sa proti jeho vecnej „nesprávnosti“, využil možnosť o nápravu rozhodnutia v riadnom inštančnom postupe. Využil možnosť, všetky vyššie uvedené dôvody, ktoré teraz prezentuje ako dôvody obnovy konania, uplatniť, aj aj ich uplatnil v pôvodnom konaní. Iné je, že odpor podal oneskorene. O dôvodoch pre podanie obnovy konania sa najneskôr dozvedel v momente, kedy bol jeho odpor odmietnutý ako oneskorene podaný uznesením okresného súdu zo dňa 5. marca 2020. Aj v takom prípade by bola jeho žaloba podaná oneskorene, lehota by začala plynúť 6. marca 2020, uplynula by dňa 6. júna 2020. Už v tom čase žalobca nie len mohol, ale musel vedieť, že platobný rozkaz sa stal právoplatným. Ak aj následne podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, sudca ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca v odvolaní poukazoval na deň 22. 07. 2020, kedy mal získať vedomosti o tom, že je nevyhnutné podať žalobu na obnovu konania, tieto skutočnosti odôvodňoval len vedomosťou o zablokovaní jeho bankového účtu a žiadosťou na Centrum právnej pomoci v Galante o právnu pomoc. Navyiac, tvrdenia ničím nepreukázal, neuviedol žiadne návrhy na preukázanie týchto tvrdení a ani listinný dôkaz smerujúci k preukázaniu, že sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel až 22. 07.2020. Naopak, ak žalobca v konaní predložil podanie Odpoveď na žiadosť zo dňa 12. 02.2020 zo strany Ministerstva spravodlivosti SR, o tom, čo by mala spotrebiteľská zmluva obsahovať, a akými nedostatkami trpí, tieto skutočnosti pre obnovu konania boli dané aj oboznámením sa s týmto podaním.

20. Podľa § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, ale najmä skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to čoho sa domáha ten kto obnovu konania navrhuje. Žalobca mal teda v konaní procesnú povinnosť tvrdiť a preukázať skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie o veci a žalobca je povinný v návrhu na povolenie obnovy okrem iného preukázať nie len tvrdiť dodržanie ako subjektívnej tak aj objektívnej lehoty na povolenie obnovy konania. Uvedené predstavuje osobitnú obligatórnu náležitosť žaloby na obnovu konania v zmysle § 406 CSP. Argumentácia, tvrdenie a preukázanie dodržania subjektívnej alebo objektívnej lehoty žaloby na obnovu konania v žalobe však absentuje, ak touto skutočnosťou mala byť len vedomosť o zablokovaní účtov a následná informácia o tom, z akého dôvodu k tomuto zablokovaní došlo. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť ani tú skutočnosť, že žalobca voči platobnému rozkazu zo dňa 14. 01. 2002 síce podal odpor, ten bol odmietnutý tiež z dôvodu, že bol podaný oneskorene. Aj voči predmetnému uzneseniu podal žalobca včas sťažnosť, ktorú však kvôli jej nedôvodnosti okresný súd zamietol. Aj z uvedeného teda vyplýva, že už v čase, kedy bol žalobcovi doručený platobný rozkaz, najneskôr, keď bol jeho odpor proti platobnému rozkazu okresným súdom odmietnutý, žalobca mohol mať vedomosť o tom, či bol v tom čase úver riadne zosplatnený, prípadne či spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej dodávateľ nárok vymáhal, bola alebo nebola uplatnená zákonným spôsobom a dôvodne, prípadne či bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

21. Ak aj žalobca v odvolaní poukazuje na viaceré rozhodnutia, najmä rozhodnutie Ústavného súdu SR, je nutné uviesť, že sa v ňom zaoberá práve povinnosťou súdu skúmať materiálnu stránku exekučného titulu, teda platobného rozkazu v exekučnom konaní, ktoré tohto času prebieha a v ktorom exekučnom konaní má súd možnosť preskúmať existenciu neprijateľných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a to aj z dôvodu, ak spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal. Tieto skutočnosti však nie je oprávnený skúmať súd v rámci obnovy konania, ak žaloba o obnove konania bola podaná oneskorene. To, že uvedený odpor, ktorý bol podaný žalobcom ako spotrebiteľom, bol odmietnutý ako oneskorený, nemožno považovať za dôvod pre posúvanie počiatku plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby o obnovu konania.

22. V súdnej veci preto okresný súd dôvodne uzavrel, že žaloba bola podaná oneskorene. Je nevyhnutné zdôrazniť, že obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je značne obmedzená. Aj prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania, ktorú tohto času tvrdí žalobca v dôvodoch svojho odvolania, a ktorú tvrdil už v odpore proti nemu, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP.

23. Z uvedených dôvodov okresný súd postupoval správne, keď žalobu na obnovu konania uplatnenú žalobcom bez vecného prejednanja odmietol ako oneskorene podanú podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP, keďže žalobca nepreukázal dodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

24. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým odmietol obnovu konania, potvrdil.

25. Zároveň odvolací súd konštatuje i vecnú správnosť výroku okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti. Keďže žaloba o obnovu konania bola podaná oneskorene a zároveň neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli žalobcom v odvolaní konštatované a zároveň dôvody uvedené žalobcom nie sú ani v súlade s právnou úpravou účinnou v čase vydania platobného rozkazu. V tom čase bolo právne upravené, aby platobný rozkaz vydal vyšší súdny úradník a zároveň o zastavení konania rozhodol, s tým, že sudca konal a rozhodoval len o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka, ako aj to, že o platobnom rozkaze je možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, nemožno považovať ako dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Vydanie platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom bez nariadenia pojednávania bolo v súlade s právnym poriadkom.

26. Okresný súd rozhodol vecne správne aj pokiaľ rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého uložil žalobcovi ako procesne neúspešnej strane sporu v celom rozsahu povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania. Odvolací súd uvedený výrok, ktorý nebol konkrétnymi dôvodmi

napadnutý žalobcom v odvolaní, považuje za vecne správny, preto ho potvrdil, nakoľko ide o výrok závislý.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a keďže v odvolacom konaní bol žalobca opätovne neúspešný, uložil mu povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia okresný súd samostatným uznesením.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).